

Kokkolan ammattiopiston Kansainvälisen kemian alan osaaja –linjan opiskelija

Olin työssäoppimassa Espanjassa Móstoles nimisessä kaupungissa. Työpaikkani oli Tutkimuslaboratorio CAT (Centro Apoyo De Tecnológico), joka tarjoaa palvelujaan niin yksityisille henkilöille kuin muille firmoillekin.

Ensimmäiset päivät menivät yhdessä horroksessa, koska kaikki oli uutta ja jännittävää. Uusi maa ja uusi kulttuuri, joka poikkeaa kuitenkin jonkun verran omasta tutusta Suomen kulttuurista. Odotuksia Espanjaan lähdössä ei paljon ollut, tosin odotimme, että siellä olisi ollut lämmin. Ilmasto oli aika kylmä ja tuulinen vaikka sisämaassa olimmekin. Voisin sanoa, että aurinkoisia päiviä oli maksimissaan 10 kpl, muuten kelit olivat tuulisia, sateisia ja kylmiä.

Työpaikalla kaikki asiat alkoivat sujua alusta asti hyvin, vaikka oma ohjaajani ei puhunutkaan englantia. Työskentelin laboratoriossa, jossa oli oma jätevedenpuhdistuslaitos. Tein jätevesianalyyskejä prosessin eri vaiheista. Analyysit olivat samantapaisia kuin Suomessakin. Näytteistä mitattiin pH, sähköjohtavuus, kovuus, kalsium ym. Laitteet olivat tietenkin erilaisia kuin suomessa, koska harvoin ne ovat täydellisesti samanlaisia. Työtavat olivat kuitenkin samantapaisia. Laboratorio oli siisti ja hyvin pidetty. Jokainen huolehti omista sotkuistaan. Työturvallisuus ei ehkä ollut niin tarkka kuin suomessa. Laboratoriossa kävi myös läheisen yliopiston opiskelijoita suorittamassa laboratoriotöitä. He eivät kukaan käyttäneet suojalaseja, itselläni oli aina, kun oli vaara saada vaarallista ainetta silmään. Ja pidin tukkaa kiinni oman turvallisuuden kannalta, kuten koulussa on opetettu. Jos muutaman kerran pidin hiuksia auki, kukaan ei tullut sanomaan mitään. Kerran kysyin yhdeltä opiskelijatyöltä, että eikö heidän tarvitse käyttää suojalaseja ja pitää pitkiä hiuksia kiinni. Hän sanoi, että ei se ole pakollista, mutta huomasin, että joskus he pitivät laseja ihan hetken kun he käsittelivät jotain tiettyä ainetta. Kaikilla oli kuitenkin työtakit ja suojahanskat. Huomattava ero mielestäni välineiden puhtaana pidossa oli se, että esimerkiksi pipettiä ei pesty koskaan saippualla, käsittelit sitten mitä tahansa reagenssia. Pipetit vaan huuhdeltiin kraanavedellä moneen kertaan ja samoin lasipyretit. Dekkojen ja muiden astioiden pesussa käytettiin kuitenkin tiskiainetta.

Työaikani oli maanantaista perjantaihin 9.00-15.00 ja lisäksi vielä maanantaisin ja keskiviikkoisin kello 16.00-18.00. Lounastauot alkoivat n. kello 14.00-15.00 ja kestivät tunnin verran. Joten maanantaisin ja keskiviikkoisin pidimme lounastauon kello 15.00-16.00 ja jatkoimme sitten töitä kello 16.00-18.00. Muut tauot (aamupala/kahvitauko) alkoivat aamulla jo 9.30, jota ihmettelin kovasti, koska työt alkoivat 9.00. Mutta oletan, että työntekijät nauttivat aamupalansa vasta töissä kello 9.30.

Työpaikalla ihmiset lämmittivät leipää ja laittoivat leivän päälle oliiviöljyä ja joivat teetä tai kahvia, joka myös sekin tehtiin erilailla kuin suomessa. Kahvista keitettiin tosi vahvaa ja siihen lisättiin lämmintä tai kylmää maitoa. Ei se pahaa ollut, mutta todella erilaista kuin Suomessa. Muita taukoja ei ollut, ellei itse "unohtunut" juttelemaan työkavereiden kanssa tai unohtanut itseään puhelimeen, joka oli melko yleistä. Työaikoja ei noudatettu pilkun tarkkaan, koska minutkin voitiin jo päästää ennen kolmea töistä. Joskus jopa tuntia aikaisemmin, riippuen tietenkin siitä, oliko siellä ketään muita minua ohjaamassa. Mutta sellainen mielikuva jäi, että työajat eivät olleet niin tarkat. Mutta työt tuli aina kuitenkin tehtyä, mitään ei jätetty tekemättä.

Ihmiset työpaikalla olivat todella ystävällisiä minulle ja toisilleen. He puhuivat nopeasti ja kovalla äänellä espanjalaisten tuttuun tyyliin. Tuli sellainen olo että kaikki kunnioittivat toisiaan. En ainakaan itse huomannut mitään, mistä olisi voinut tietää, että joku olisi ollut korkeammin koulutettu. Tutkimuskeskuksen pomoa ei paljon näkynyt, koska hän oli kiireinen. Muutaman kerran

hän eksyi kahvitauolle minun aikanani ja mielestäni hän käyttäytyi yhtä kunnioittavasti työntekijöitä kohtaan kuin työntekijät häntä kohtaan.

Vapaa-aikana huomasimme paljon eroja Suomeen verrattuna. Ihmiset olivat suurimmaksi osaksi kaupungilla niin omissa oloissaan ja pökkivät ja tökkivät ihmisiä kulkiessaan. Ja anteeksipyyntöä todella harvoin kuuli kenenkään suusta ja sen huomasi parhaiten kun itse hoki sitä aina, kun vahingossa jotain pökkäsi. Lasten kasvatusta on varmaan erilaista, koska huomasimme, että jos yksi kielto vanhemmalta ei tepsinyt turvautui vanhempi lapsen ravisteluun tai tukisteluun. Tuntui, kun lapset olisivat vähän kurittomia, tai sitten vain meillä kävi huono tuuri ja osuimme aina jonkun perheeseen, jossa oli rasavillejä lapsia. Who knows...

Poskisuudelmat olivat melko yleisiä kun tutustuttiin uusiin ihmisiin ja myös erotessa. Kaupan kassoilla ihmiset olivat usein miten melko töykeitä, hyvä kun tervehtivät. Kuulin, että ennen vanhaan Espanjalaiset ovat olleet todella ystävällisiä ja hienotunteisia ihmisiä, mutta se on kuulemma menossa huonompaan suuntaan koko ajan.

Suurin osa ihmisistä varsinkin vanhemmasta väestöstä ei puhu englantia, tai vaikka osaisivatkin, niin eivät tahdo puhua. Mutta nuorempi väestö kyllä osaa jonkun verran ja osa mielellään puhuukin. Yksi huomattava asia nuorisossa oli se, että todella monella oli naamassa lävistys.

Kaupoissa pidettiin siestaa. Meidän lähikaupamme aloittivat siestan kello 14.00 maissa ja pitivät sitä kolmisen tuntia. Jotkut pitivät kaksi tuntia, riippuen tietenkin kaupasta. Hintataso Suomeen verrattuna ei ollut niin paljon halvempi kuin luulin, vaikkakin sekin riippui ihan täysin siitä, missä kävi ostoksilla. Elintarvikekaupoissa hinnat olivat joissakin asioissa halvemmat ja joissakin samaa hintaluokkaa, kuin Suomessa. Vaatteiden hinnat riippuivat täysin siitä, missä kävit shoppailemassa. Madridista löytyi niin H&M, Lacoste, Diesel ym. Siellä oli myös halvempia pikkukauppoja, joita aasialaisyntyiset ihmiset pitivät.

Kävimme perinteisessä espanjalaisessa härkätaistelussa, flamenco-esityksessä, museoissa, huvipuistoissa, eläintarhassa, Madrid Vision turistibussissa, joka kiersi Madridin keskustan, Real Madridin jalkapallostadionilla ym. Paljon tuli nähtyä ja koettua. Mielestäni tämä kokemus on kasvattanut itseluottamusta varsinkin englannin kielen kannalta, nyt uskaltaa rohkeammin puhua kuin ennen matkaa. Ja ehkä muutama espanjankielinenkin sana on jäänyt päähän. Suosittelen tällaista kokemusta kaikille jotka vaan harkitsevatkin lähtöä, mutta aina pitää pitää mielessä että kyllä se koti-ikäväkin tulee ja että pitää vaan yrittää tsemppata itseään ja nauttia kaikesta uudesta.

Viimeksi muutettu: keskiviikko, 19 lokakuu 2011, 19:35